

sygn. akt: V K 237 / 21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia **04 kwietnia 2022r.**

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie V Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **SSO Adam Radziszewski**

Protokolant: sekr. sąd. **Magdalena Górka,**

prot. sąd. **Oliwia Dutkiewicz**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach:

02.11, 23.11 i 14.12.2021r. oraz 01.03 i 25.03.2022r.

w obecności Prokuratora: **Anny Domańskiej**

sprawy:

1. **K. P.**, urodzonego (...) w **W.**,

syna **J.** i **M.** z domu **R.**,

2. **A. Ś.**, urodzonego (...) w **O.**,

syna **M.** i **B.** z domu **R.**

oskarżonych o to, że:

I. w okresie od 08 kwietnia 2021r. do 13 kwietnia 2021r. w miejscowości **M.** oraz **B.**, woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia dla siebie korzyści majątkowej, za pomocą komunikatora internetowego **S.**, na numer telefonu **B. Ś.**, skierowali żądanie do **B. Ś.** oraz **M. Ś.** przelania na specjalnie utworzony w tym celu portfel dla waluty wirtualnej /bitcoinowy/ kwoty 30 BTC, a następnie 35 BTC, kierując wobec wyżej wymienionych jednocześnie groźby pozbawienia życia **A. Ś.** w przypadku niespełnienia ich żądania, czym usiłowali doprowadzić w/w do rozporządzenia ich mieniem w w/w kwocie BTC, co stanowiło wartość co najmniej 6.660.000,-zł, przy czym zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na interwencję funkcjonariuszy Centralnego Biura Śledczego Policji oraz postawę pokrzywdzonych,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk,

II. w okresie od nieustalonego dnia, nie wcześniej niż od 22 lutego 2021r. do dnia 13 kwietnia 2021r., w nieustalonym miejscu, działając wspólnie i w porozumieniu, czynili przygotowania do ukrycia i dokonania konwersji środków płatniczych w postaci 30, a następnie 35 BTC, które mieli uzyskać w wyniku przestępstwa wymuszenia rozbójniczego dokonanego na osobach **B. Ś.** oraz **M. Ś.** w dniach od 08 kwietnia 2021r. do 13 kwietnia 2021r., w ten sposób, iż utworzyli w tym celu specjalny portfel bitcoinowy, znajdujący się pod adresem internetowym: (...) , a co miało na celu udaremnienie i utrudnienie stwierdzenia ich przestępczego pochodzenia, miejsca umieszczenia i wykrycia,

tj. o czyn z art. 299 § 1 i 6a kk,

a nadto **K. P.** oskarżonego o to, że:

III. w okresie od 09 kwietnia 2021r. do 13 kwietnia 2021r. w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc przesłuchiwanym: dwukrotnie w dniu 09 kwietnia 2021r. w Komendzie (...) Policji w W., a następnie w Zarządzie w W. Centralnego Biura Śledczego Policji oraz w dniach 11 kwietnia 2021r. i 13 kwietnia 2021r. w Zarządzie w W. Centralnego Biura Śledczego Policji, w charakterze świadka w sprawie prowadzonej przez Centralne Biuro Śledcze Policji pod nr: (...) (...) (od dnia 12 kwietnia 2021r. prowadzonej w Prokuraturze Okręgowej Warszawa-Praga w Warszawie pod sygn. akt: PO 1 Ds. 51.2021) oraz prawidłowo pouczonej o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, złożył fałszywe zeznania mające służyć za dowód w tym postępowaniu, w których podał m.in., że nawiązały z nim kontakt nieustalone osoby, które uprowadziły i przetrzymują A. Ś., podczas gdy faktycznie takie zdarzenie nie miało miejsca, o czym w/w wiedział,

tj. o czyn z art. 233 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk,

ORZEKA:

I. oskarżonych **A. Ś.** oraz **K. P. (1)** uznaje za winnych popełnienia czynu zarzucanego im w pkt I aktu oskarżenia i za to, na podstawie art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk skazuje ich, zaś na podstawie art. 14 1 kk w zw. z art. 282 kk wymierza każdemu z oskarżonych karę 1 /jednego/ roku i 4 /czterech/ miesięcy pozbawienia wolności oraz, na podstawie art. 33 § 1-3 kk, karę grzywny:

- wobec oskarżonego **A. Ś.** w wymiarze 500 /pięciuset/ stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na 120,-zł /sto dwadzieścia/,

- wobec oskarżonego **K. P. (1)** w wymiarze 400 /czterystu/ stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na 100,-zł /sto/,

II. oskarżonych **A. Ś.** oraz **K. P. (1)** uznaje za winnych popełnienia czynu zarzucanego im w pkt II aktu oskarżenia i za to, na podstawie art. 299 § 1 i 6a kk skazuje ich, zaś na podstawie art. 299 § 6a kk wymierza każdemu z oskarżonych karę 10 /dziesięciu/ miesięcy pozbawienia wolności,

III. oskarżonego **K. P. (1)** uznaje za winnego czynu opisanego w pkt III aktu oskarżenia, przyjmując zarazem, iż działał on z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu, i za tak opisany czyn, na podstawie art. 233 § 1a kk w zw. z art. 12 § 1 kk skazuje oskarżonego, zaś na podstawie art. 233 § 1a kk wymierza mu karę 5 /pięciu/ miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 85a kk oraz art. 86 § 1 kk wymierza każdemu z oskarżonych jedną karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze:

- wobec oskarżonego **A. Ś.** – 1 /jednego/ roku i 5 /pięciu/ miesięcy pozbawienia wolności,

- wobec oskarżonego **K. P. (1)** – 1 /jednego/ roku i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 63 § 1 kk, na poczet orzeczonych wobec oskarżonych kar łącznych pozbawienia wolności, zalicza okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie: • oskarżonemu **A. Ś.** od dnia 13.04.2021r. /godz. 20:30/ do dnia 02.11.2021r. /godz. 13.25/ oraz

- oskarżonemu **K. P. (1)** od dnia 13.04.2021r. /godz. 20:45/ do dnia 02.11.2021r. /godz. 13.25/,

VI. na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wskazanych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 702 /poz. 4 i 5/, na k. 702v /poz. 17, 24 i 25/ i na k. 703v /poz. 52/ oraz poprzez zniszczenie, dowodów rzeczowych wskazanych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 701 /poz. 1, 2 i 3/, na k. 702 /poz. 14/ i na k. 882 /poz. 59 i 60/,

VII. na podstawie art. 627 kpk pobiera tytułem opłaty:

- od oskarżonego A. Ś. kwotę 12.300,-zł /dwanaście tysięcy trzysta/,
- od oskarżonego K. P. (1) kwotę 8.300,-zł /osiem tysięcy trzysta/, przejmując w pozostałym zakresie koszty postępowania na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	V K 237/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	K. P. (1)	I. w okresie od 08 kwietnia 2021r. do 13 kwietnia 2021r.	
2.	A. Ś.		

w miejscowości M. oraz B., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia dla siebie korzyści majątkowej, za pomocą komunikatora internetowego S., na numer telefonu B. Ś., skierowali żądanie do B. Ś. oraz M. Ś. przelania na specjalnie utworzony w tym celu portfel dla waluty wirtualnej /bitcoinowy/ kwoty 30 BTC, a następnie 35 BTC, kierując wobec wyżej wymienionych jednocześnie groźby pozbawienia życia A. Ś. w przypadku niespełnienia ich żądania, czym usiłowali doprowadzić w/w do rozporządzenia ich mieniem w w/w kwocie BTC, co stanowiło wartość co najmniej 6.660.000,-zł, przy czym zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na interwencję funkcjonariuszy Centralnego Biura Śledczego Policji oraz postawę pokrzywdzonych,

II. w okresie od nieustalonego dnia, nie wcześniej niż od 22 lutego 2021r. do dnia 13 kwietnia 2021r., w nieustalonym miejscu, działając wspólnie i w porozumieniu, czynili przygotowania do ukrycia i dokonania konwersji środków płatniczych w postaci 30, a następnie 35 BTC, które mieli uzyskać w wyniku przestępstwa wymuszenia rozbójniczego dokonanego

		<p>na osobach B. Ś. oraz M. Ś. w dniach od 08 kwietnia 2021r. do 13 kwietnia 2021r., w ten sposób, iż utworzyli w tym celu specjalny portfel bitcoinowy, znajdujący się pod adresem internetowym: __ (...), a co miało na celu udaremnienie i utrudnienie stwierdzenia ich przestępczego pochodzenia, miejsca umieszczenia i wykrycia</p>	
<p>1.</p>	<p>K. P. (1)</p>	<p>III. w okresie od 09 kwietnia 2021r. do 13 kwietnia 2021r. w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu, będąc przesłuchiwanym: dwukrotnie w dniu 09 kwietnia 2021r. w Komendzie (...) Policji w W., a następnie w Zarządzie w W. Centralnego Biura Śledczego Policji oraz w dniach 11 kwietnia 2021r. i 13 kwietnia 2021r. w Zarządzie w W. Centralnego Biura Śledczego Policji, w charakterze świadka w sprawie prowadzonej przez Centralne Biuro Śledcze Policji pod nr: (...) (...) (od dnia 12 kwietnia 2021r. prowadzonej w Prokuraturze Okręgowej W.-P. w W. pod sygn. akt: PO 1 Ds. 51.2021) oraz prawidłowo pouczonym o</p>	

		odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, złożył fałszywe zeznania mające służyć za dowód w tym postępowaniu, w których podał m.in., że nawiązały z nim kontakt nieustalone osoby, które uprowadziły i przetrzymują A. Ś., podczas gdy faktycznie takie zdarzenie nie miało miejsca, o czym w/w wiedział,	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. <u>/czyny I i II/</u></p> <ul style="list-style-type: none"> Centralne Biuro Śledcze Policji początkowo prowadziło sprawę dotyczącą uprowadzenia w dniu 08.04.2021r. A. Ś. / pod nr (...) (...)/. Na podstawie zebranych materiałów, w dniu 12.04.2021r. Prokuratura Okręgowa W. – P. w W. wszczęła, a następnie prowadziła pod sygn. akt: PO I Ds. 51.2021 śledztwo w przedmiocie wzięcia w dniu 08.04.2021r. w M., woj. (...) A. Ś. jako zakładnika, a następnie przetrzymywania go w okresie do dnia 12 kwietnia 2021r. w nieustalonym miejscu, w celu 	<p>zawiadomienie o przestępstwie /z wyłączeniem zeznań O. Ś. /</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego K. P. (1) /w części/</p> <p>zeznania świadka N. D.-S.</p> <p>zeznania świadka K. S.</p> <p>protokoły oględzin rzeczy /nośników cyfrowych/</p> <p>opinia biegłego tłumacza przysięgłego języka angielskiego</p> <p>zeznania świadka G. M.</p> <p>protokoły przeszukania wraz ze spisem i opisem rzeczy :</p> <p>1/ samochodu marki B. o nr rej. (...)</p>	<p>k. 4-5</p> <p>k. 441 – 442</p> <p>k. 574 – 576</p> <p>k. 583</p> <p>k. 776 - 785</p> <p>k. 803 – 815</p> <p>k. 1334v – 1335v</p> <p>k. 1336</p> <p>k. 27 – 28</p> <p>k. 1410</p> <p>k. 31 – 32</p> <p>k. 1410 –1410v</p> <p>k. 37 – 53</p> <p>k. 54 – 65</p> <p>k. 194 – 201</p> <p>k. 264 – 282</p> <p>k. 283 – 290</p> <p>k. 353 – 354</p> <p>k. 355 – 357</p> <p>k. 359 – 361</p> <p>k. 370 – 394</p> <p>k. 482 – 483</p> <p>k. 484 – 485</p> <p>k. 656 – 658</p> <p>k. 659 – 661</p> <p>k. 711 – 732</p> <p>k. 735 – 737</p>	

<p>zmuszenia jego rodziców B. i M. Ś. do określonego zachowania, polegającego na przekazaniu pieniędzy w kwocie 30 bitcoinów na wskazany portfel walutowy. Postępowanie to zostało zainicjowane przez M. Ś. / ojciec A. Ś./, który w dniu 08.04.2021r. zawiadomił telefonicznie funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego o porwaniu syna. W dniu 09.04.2021r. żona A. O. Ś. złożyła w powyższym zakresie zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wobec powziętej informacji o możliwości uprowadzenia A. Ś., funkcjonariusze Policji przystąpili do czynności sprawdzających, zmierzających do ustalenia okoliczności zdarzenia, w tym ustalenia miejsca pobytu A. Ś. oraz danych osób, które mogły brać udział w przedmiotowym zdarzeniu. • Na skutek podjętych czynności, przez 	<p>2/ samochodu marki S. o nr rej. (...)</p> <p>3/pokoju mieszkalnego w ośrodku (...), przy ul. (...) w B.</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego A. Ś.</p> <p>protokół przeszukania osoby jej odzieży i podręcznych przedmiotów</p> <p>zeznania świadka M. J.</p> <p>protokół oględzin miejsca wraz z dokumentacją fotograficzną</p> <p>tablica pogładowa</p> <p>protokół oględzin rzeczy /zapis z kamer monitoringu/</p> <p>protokół oględzin rzeczy /bilet komunikacyjny/</p> <p>protokół eksperymentu procesowego</p> <p>opinia biegłego z zakresu informatyki</p> <p>1./ nr (...)</p> <p>2./ nr (...)</p>	<p>k. 745 – 752</p> <p>k. 827 – 827v</p> <p>k. 865 – 874</p> <p>k. 1116 – 1119v</p> <p>k. 128 – 142</p> <p>k. 155 – 167</p> <p>k. 217 – 223</p> <p>k. 512 – 527</p> <p>k. 554 – 558</p> <p>k. 395 – 397</p> <p>k. 1409v</p> <p>k. 405 – 409</p> <p>k. 445 – 447v</p> <p>k. 452 – 453v</p> <p>k. 420 – 423</p> <p>k. 566 – 568</p> <p>k. 601 – 604</p> <p>k. 822 – 824</p> <p>k. 1332v - 1334</p> <p>k. 426 – 429</p> <p>k. 438 – 440</p> <p>k. 454 – 456</p> <p>k. 463 – 465</p> <p>k. 1368v</p> <p>k. 460 – 462</p> <p>k. 1014 – 1017</p> <p>k. 465 – 465v</p> <p>k. 699 – 700</p> <p>k. 828 – 832</p> <p>k. 1100</p> <p>k. 1100 -1101v</p> <p>k. 1116 – 1119v</p> <p>k. 708 – 710</p> <p>k. 833 – 841</p> <p>k. 931 – 943</p> <p>k. 946 – 956</p> <p>k. 1012</p> <p>/płyta do opinii nr (...)/</p>
--	--	--

funkcjonariuszy
Policji, początkowo
ustalono, że:

- W dniu 08.04.2021r. /ok. godz. 11:00/ A. Ś. wyszedł ze swojego mieszkania przy ul. (...) w M., celem spotkania się ze swoim przyjacielem, a zarazem współlnikiem K. P. (1), z którym prowadził firmę (...) Sp. z o.o.” z siedzibą w M.. Spotkanie miało odbyć się w wynajmowanym przez K. P. (1) mieszkaniu, znajdującym się przy ul. (...) w M..
- Po zakończonym spotkaniu, A. Ś., wrócił /ok. godz. 13:00/ do swojego mieszkania, po czym po ok. 30 minutach /ok. godz. 13:30/ ponownie z niego wyszedł. Wychodząc z mieszkania, A. Ś. oświadczył swojej żonie O. Ś., że wróci do domu ok. godz. 18:00.
- W związku z tym, że A. Ś. nie powrócił do domu w ustalonym terminie, ok. godz. 19.00 O. Ś. telefonicznie skontaktowała się z K. P. (1), który oświadczył jej, iż ostatni raz widział A.

Ś. ok. godz. 13:00 i nie wie, gdzie obecnie może przebywać jej mąż.

- W tym samym czasie / ok. godz. 19:25/, K. P. (1) otrzymał w języku angielskim, za pośrednictwem komunikatora internetowego (...) wiadomość tekstową, która została wysłana z konta o nazwie (...), posługującego się nr tel. + (...). Z treści wiadomości wynikało, iż A. Ś. został uprowadzony, zaś sprawcy powyższego czynu, w zamian za jego uwolnienie żądają kwoty 30 BTC / bitcoinów/. Kwota taka miała zostać przelana na specjalnie utworzony w tym celu portfel dla waluty wirtualnej / bitcoinowy/, pod adres internetowy: (...) .

W treści wiadomości polecono także, aby K. P. (1) przekazał powyższą informację, zawierającą wskazane żądanie, matce A. B. Ś.. K. P. (1) przesłał otrzymaną wiadomość B. Ś. za pośrednictwem komunikatora internetowego (...), uprzednio nadto informując ją o zaistniałym zdarzeniu telefonicznie. K. P. (1) /ok. godz. 20:05/ otrzymał od numeru

tel. + (...), za pomocą w/w komunikatora internetowego również wiadomość głosową, która zawierała nagrany głos A. Ś., proszącego o wykonywanie poleceń sprawców. Również tę wiadomość głosową K. P. (1) przekazał B. Ś..

- Po zapoznaniu się przez B. Ś. z uzyskanymi od K. P. (1) wiadomościami dotyczącymi uprowadzenia jej syna, kontakt z K. P. (1) nawiązał także ojciec A. M. Ś., który przekazał mu, za pośrednictwem komunikatora internetowego „(...)” posługując się numerem tel. + (...) zaadresowaną do sprawcy/-ów/ wiadomość w języku angielskim. Rolą K. P. (1) było przekazanie przedmiotowej wiadomości osobie posługującej się nazwą (...). K. P. (1) / o godz. 21:23/ przesłał otrzymaną od M. Ś. wiadomość za pośrednictwem komunikatora internetowego (...), na numer tel. + (...). Pomiędzy godz. 21:23 a godz. 21:44 M. Ś. przeprowadził z osobą o nazwie (...), za pośrednictwem K. P. (1), wymianę wiadomości

tekstowych
dotyczących
okoliczności
uprowadzenia A. Ś.
oraz przekazania
sprawcom żądanych
środków pieniężnych.
Z treści
przeprowadzonej
korespondencji
wynikało m.in.,
iż żądana przez
sprawcę/-ów/ kwota
30 BTC /bitcoinów/
miała zostać
przekazana do dnia
09.04.2021r. /do
godz. 11:00/,
natomiast w
przypadku
nieprzekazania
powyższej kwoty we
wskazanym terminie,
kwota żądanego
okupu miała
wzrosnąć do 35 BTC /
bitcoinów/.

- W dalszej kolejności,
M. Ś. polecił K. P. (1),
aby ten skontaktował
się, z żoną A. O. Ś..
- Ok. godz. 22:00 K. P.
(1) spotkał się z O. Ś.,
a następnie wspólnie
z nią skontaktował
się telefonicznie z
rodzicami A. Ś., celem
ustalenia sposobu
dalszych działań w
sprawie. B. Ś.
poinformowała K. P.
(1) oraz O. Ś., iż
skontaktuje się z nimi
syn jej koleżanki – K.
S..
- Po zakończonej
rozmowie O. Ś. wraz

z K. P. (1) spotkali się z K. S., który doradził im, aby o sprawie zawiadomić organy ścigania. W dniu 09.04.2021r. O. Ś. zgłosiła sprawę na Policję.

- Po zgłoszeniu funkcjonariuszom Policji zdarzenia w przedmiocie uprowadzenia A. Ś., w okresie od dnia 09.04.2021r. do dnia 13.04.2021r., osoba posługująca się kontem o nazwie (...), za pomocą komunikatora internetowego (...) skierowała do B. Ś. oraz M. Ś. w sposób bezpośredni oraz za pośrednictwem K. P. (1), kolejne liczne żądania przelania na tzw. portfel dla waluty wirtualnej / bitcoinowy/ kwoty 30 BTC, a następnie, z uwagi na niespełnienie przez rodziców A. Ś. w/ w żądania, kwoty 35 BTC, kierując jednocześnie wobec B. Ś. i M. Ś. szereg gróźb pozbawienia życia ich syna.
- B. Ś. oraz M. Ś. nie przekazali żądanej w powyższym zakresie kwoty okupu.

- W dniu 13.04.2021r. osoba posługująca się kontem o nazwie (...), za pośrednictwem komunikatora internetowego (...), używając przy tym dostępnej w przedmiotowej aplikacji funkcji znikających wiadomości, zwróciła się do K. P. (1) z zapytaniem, czy zna on miejscowość B., zaś po udzieleniu przez K. P. (1) twierdzącej odpowiedzi, wskazała dokładną lokalizację na terenie tej miejscowości. Jednocześnie, w tym samym czasie, osoba ta, za pomocą aplikacji (...) próbowała też nawiązać z K. P. (1) kontakt telefoniczny. Na polecenie funkcjonariuszy Policji K. P. (1) telefonu jednak nie odebrał, po czym, również na ich polecenie, udał się do miejscowości B..
- Po uzyskaniu w powyższy sposób informacji co do możliwości pobytu A. Ś. na terenie miejscowości B. / gm. N./, również funkcjonariusze Policji podjęli stosowne czynności

sprawdzające na
terenie w/w
miejscowości.

- Ok. godziny 18.00, będąc na terenie miejscowości B., funkcjonariusze Policji zauważyli poruszającego się ul. (...) w kierunku Z. Z. mężczyznę, który zachowywał się w nerwowy sposób. Po jego zatrzymaniu i dokonaniu czynności sprawdzających, ustalono iż mężczyzną tym jest A. Ś..
- A. Ś. oświadczył funkcjonariuszom Policji, iż od dnia 08.04.2021r. przebywał w ośrodku (...), znajdującym się przy ul. (...) w B., gdzie wynajmował pokój. Wskazał przy tym, iż został zmanipulowany przez nieznane mu osoby, w następstwie czego wykonywał ich polecenia, albowiem bał się o życie swoje i żony. Dlatego też, zgodnie z instrukcją otrzymaną od sprawców poprzez wiadomości e-mail, wyszedł z mieszkania, pojechał autobusem do miejscowości L., a stamtąd do miejscowości B., po czym udał się do ośrodka (...), gdzie został wynajęty dla

niego pokój na dane osobowe 'K. K. (1)'.
W miejscu tym pozostawał do dnia 13.04.2021r.

- W dniu 13.04.2021r. funkcjonariusze Policji dokonali przeszukania pokoju mieszkalnego nr (...), znajdującego się w ośrodku (...), przy ul. (...) w B., w którym to pokoju w okresie od dnia 08.04.2021r. do dnia 13.04.2021r. przebywać miał A. Ś., a także użytkowanego przez niego pojazdu – samochodu osobowego marki B. o nr rej. (...), jak również drugiego pojazdu – samochodu osobowego marki S. o nr rej. (...), użytkowanego przez K. P. (1). W tym samym dniu funkcjonariusze Policji dokonali również przeszukania A. Ś. oraz K. P. (1) – ich odzieży oraz podręcznych przedmiotów.
- Na skutek podjętych w ten sposób czynności ujawniono, a następnie ustalono, iż w rzeczywistości to A. Ś. i K. P. (1), działając wspólnie oraz w porozumieniu, zaplanowali, przygotowali, a następnie sami zrealizowali

czynności zmierzające do upozorowania uprowadzenia A. Ś.. Ustalano, iż w rzeczywistości to A. Ś., działając w porozumieniu z K. P. (1), posługiwał się utworzonym na komunikatorze internetowym (...) kontem o nazwie (...). W ten sposób, A. Ś. oraz K. P. (1), kierując do B. Ś. i M. Ś. żądania okupu, jednocześnie także groźby pozbawienia życia ich syna, zmierzali do uzyskania żądanej przez siebie kwoty 30 BTC /bitcoinów/, a następnie kwoty 35 BTC /bitcoinów/, poprzez jej przekazanie na uprzednio utworzony przez nich w tym celu portfel dla waluty wirtualnej /bitcoinowej/, pod adres internetowy:

(...).

- W dniu 13.04.2021r., na skutek powyższych ustaleń, A. Ś., a następnie K. P. (1) zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy Policji.
- Wobec powyższego, z dniem 15.04.2021r., Prokuratura Okręgowa Warszawa – Praga w Warszawie wszczęła, a następnie

<p>przewodziła nowe śledztwo, pod sygn. akt: PO I Ds. 52.2021, w przedmiocie dokonania usiłowania wymuszenia rozbójniczego, tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk, umarzając uprzednio prowadzone postępowanie w sprawie PO I Ds.51.2020</p>			
<p>2. /czyn III – K. P. (1)/</p> <ul style="list-style-type: none"> W dniu 09.04.2021r. w Komendzie (...) Policji w W., a następnie w Zarządzie Centralnego Biura Śledczego Policji w W., jak również w dniu 11.04.2021r. oraz w dniu 13.04.2021r., w Zarządzie Centralnego Biura Śledczego Policji w W., funkcjonariusze Policji przesłuchali w charakterze świadka K. P. (1) w sprawie nr (...) (...) prowadzonej przez Centralne Biuro Śledcze Policji / od dnia 12.04.2021r. prowadzonej przez Prokuraturę Okręgową W. – P. w W. pod sygn. akt: PO I Ds.51.2021/ na okoliczność zdarzenia dotyczącego uprowadzenia A. Ś. Przed w/w przesłuchaniami K. P. (1) każdorazowo 	<p>protokół przesłuchania K. P. (1) w charakterze świadka</p> <p>protokoły oględzin rzeczy /nośników cyfrowych/</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego K. P. (1) /w części/</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego A. Ś.</p> <p>opinia biegłego z zakresu informatyki</p> <p>1/ nr (...)</p> <p>2/ nr (...)</p>	<p>k. 16 – 20v</p> <p>k. 24 – 26</p> <p>k. 227 – 228v</p> <p>k. 347 – 348v</p> <p>k. 37 – 53</p> <p>k. 54 – 65</p> <p>k. 194 – 201</p> <p>k. 264 – 282</p> <p>k. 283 – 290</p> <p>k. 353 – 354</p> <p>k. 355 – 357</p> <p>k. 359 – 361</p> <p>k. 370 – 394</p> <p>k. 482 – 483</p> <p>k. 484 – 485</p> <p>k. 656 – 658</p> <p>k. 659 – 661</p> <p>k. 711 – 732</p> <p>k. 735 – 737</p> <p>k. 745 – 752</p> <p>k. 827 – 827v</p> <p>k. 865 – 874</p> <p>k. 1116 – 1119v</p> <p>k. 441 – 442</p> <p>k. 574 – 576</p> <p>k. 583</p> <p>k. 776 - 785</p> <p>k. 803 – 815</p> <p>k. 1334v - 1335v</p> <p>k. 1336</p> <p>k. 420 – 423</p> <p>k. 566 – 568</p>	

został stosownie pouczony o odpowiedzialności karnej w trybie art. 233 kk.

- W toku powyższych przesłuchań K. P. (1) przez cały czas konsekwentnie podtrzymywał wersję zdarzenia, iż w dniu 08.04.2021r. jego przyjaciel A. Ś. został uprowadzony. Zeznając w charakterze świadka wskazywał, iż nawiązały z nim kontakt nieustalone osoby, które porwały i przetrzymują jego przyjaciela. Dowodem na to miały być otrzymywane przez K. P. (1), za pośrednictwem komunikatora (...) wiadomości tekstowe, zawierające w swojej treści żądania okupu oraz groźby pozbawienia życia A. Ś., w przypadku niespełnienia tych żądań.
- Na skutek szeregu dalszych czynności podjętych w toku prowadzonego postępowania przez funkcjonariuszy Policji, mających na celu ustalenie miejsca pobytu A. Ś. oraz osób, które dokonały jego uprowadzenia, ustalono, iż w rzeczywistości do

k. 601 – 604
k. 822 – 824
k. 1332v - 1334

k. 931 – 943
k. 946 – 956
k. 1012 /płyta do opinii nr (...)/

<p>takiego zdarzenia nie doszło, zaś K. P. (1) od samego początku o tym fakcie wiedział. Skutkiem powyższego ustalono, iż przesłuchiwany K. P. (1) dwukrotnie w dniu 09.04.2021r., a następnie w dniu 11.04.2021r. oraz w dniu 13.04.2021r., wprowadził organy ścigania w błąd, przedstawiając wersję zdarzenia wskazującą konsekwentnie na fakt porwania A. Ś., zaś jego działanie było podyktowane obawą przed odpowiedzialności karną grożącą jemu samemu</p> <p>• <u>Okoliczność, iż K. P. (1) działał z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu, skutkowałą zmianą kwalifikacji prawnej czynu opisanego w pkt III aktu oskarżenia.</u></p>			
<p>3. /odnośnie K. P. (1), dotyczy czynów I-III/</p> <p>• W chwili czynów K. P. (1) był w stanie w pełni rozpoznać ich znaczenie oraz pokierować swoim postępowaniem, bowiem nie stwierdzono u niego</p>	<p>opinia sądowo – psychiatryczna</p>	<p>k. 1132 – 1136</p>	

choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego, ani innych zakłóceń czynności psychicznych.			
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1. 1.1.2.	wyjaśnienia oskarżonego K. P. (1) /w części/	Sąd dał wiarę w całości wyjaśnieniom oskarżonego złożonym w toku postępowania przygotowawczego oraz w toku rozprawy sądowej w zakresie odnoszącym się do okoliczności upozorowania uprowadzenia A. Ś., celem osiągnięcia w ten sposób korzyści majątkowej. Oskarżony konsekwentnie przyznał się do powyższego czynu, wskazując, iż działał wspólnie oraz w	

porozumieniu z A. Ś., zaś motywem ich działań była trudna sytuacja finansowa w zakresie prowadzonej przez nich wspólnie działalności gospodarczej. Wyjaśnienia oskarżonego przede wszystkim są zbieżne w tym zakresie z wyjaśnieniami oskarżonego A. Ś., jak również zostały bezspornie potwierdzone pozostałym materiałem dowodowym, w tym w szczególności opinią biegłego z zakresu informatyki, a także protokołami oględzin rzeczy /nośników cyfrowych/. Oskarżony K. P. (1) w sposób spójny oraz konsekwentny wskazał, iż wraz z A. Ś. sami przygotowali, a następnie dokonali realizacji zaplanowanych uprzednio czynności, które miały zmierzać do pozyskania od B. Ś. oraz M. Ś. środków płatniczych w kwocie początkowo 30 BTC, a następnie 35 BTC. Sąd dał wiarę także wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie w którym potwierdził on, iż w rzeczywistości to obaj oskarżeni kierowali do rodziców A. Ś., za pośrednictwem komunikatora internetowego (...) i utworzonego na tym komunikatorze konta (...), groźby pozbawienia życia ich syna. K. P. (1) potwierdził również, iż oskarżeni zakładali, że

		<p>na skutek podjętych przez nich działań otrzymają żądane środki płatnicze, i w tym celu utworzyli uprzednio specjalny portfel dla waluty wirtualnej / bitcoinowy/. Utworzony przez oskarżonych portfel bitcoinowy miał służyć ukryciu oraz dokonaniu konwersji otrzymanych środków płatniczych – koreluje to z wyjaśnieniami oskarżonego A. Ś., opiniami biegłych: z zakresu informatyki oraz tłumacza przysięgłego języka angielskiego, a także protokołami oględzin rzeczy. W tym zakresie oskarżony K. P. (1) przyznał się zatem również do zarzucanego mu czynu /pkt II aktu oskarżenia/.</p>	
<p>1.1.1. 1.1.2.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego A. Ś. /w części/</p>	<p>Sąd dał wiarę w całości wyjaśnieniom oskarżonego A. Ś., złożonym w toku postępowania przygotowawczego oraz w toku rozprawy sądowej w zakresie, w jakim oskarżony wskazał, iż w porozumieniu z K. P. (1) zaplanowali, przygotowali, a następnie zrealizowali czynności, które miały upozorować jego uprowadzenie, zaś ich działania miały na celu pozyskanie od jego rodziców /B. Ś. oraz M. Ś./ określonej korzyści majątkowej.</p>	

Oskarżony konsekwentnie przyznał się do powyższego czynu, jak również do zarzucanego mu czynu odnoszącego się do podjętych przez oskarżonych przygotowań do ukrycia oraz dokonania konwersji środków płatniczych w postaci 30 BTC, a następnie 35 BTC, które oskarżeni mieli uzyskać w wyniku upozorowania jego uprowadzenia, opisując przy tym w sposób spójny i logiczny przebieg zaplanowanego zdarzenia i podając w tym zakresie okoliczności zbieżne z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności w postaci wyjaśnień oskarżonego K. P. (1). Za uznaniem takich wyjaśnień oskarżonego A. Ś. za wiarygodne źródło dowodowe we wskazanym zakresie przemawia także fakt, iż korespondują one w sposób bezsporny z wyjaśnieniami świadków M. J. oraz G. M., a także opiniami biegłego z zakresu informatyki i tłumacza przysięgłego języka angielskiego, jak również z protokołami oględzin rzeczy.

W toku postępowania przygotowawczego, na dalszym jego etapie, oskarżony odmówił składania wyjaśnień, jednakże w ocenie Sądu, w żaden sposób nie podważa to wiarygodności złożonych wyjaśnień,

		<p>zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, iż w toku rozprawy oskarżony wskazał, iż zaistniała okoliczność wynikała z faktu złożenia obszernych wyjaśnień, co skutkowało tym, iż uznał, że w toku dalszego postępowania nie miał on wówczas nic więcej do dodania w tym zakresie.</p>	
<p>1.1.2.</p>	<p>protokoły przesłuchania K. P. (1) w charakterze świadka</p>	<p>Powyższe dowody pozwoliły ustalić rzeczywisty stan faktyczny sprawy oraz zweryfikować wyjaśnienia oskarżonego K. P. (1) w zakresie, w jakim oświadczył on, iż nie przyznaje się do zarzucanego mu czynu składania fałszywych zeznań, podając, iż będąc przesłuchiwanym w charakterze świadka w sprawie początkowo prowadzonej przez Centralne Biuro Śledcze Policji w W. /nr sprawy: (...) (...)/, zaś od dnia 12.04.2021r. przez Prokuraturę Okręgową Warszawa – Praga w Warszawie /sygn. akt: PO I Ds.51.2021/ w przedmiocie uprowadzenia A. Ś., nie złożył nieprawdziwych zeznań. Wiarygodność powyższych protokołów nie była kwestionowana przez żadną ze stron w toku postępowania, przy czym wskazane dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby oraz w sposób</p>	

		przewidziany odpowiednimi procedurami, przez co nie budzą wątpliwości.	
1.1.1.	<p>zeznania świadków</p> <p>1/ N. D. – S.</p> <p>2/ K. S.</p>	<p>Zeznania świadków: N. D. – S. oraz K. S. stanowiły pomocniczą podstawę poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych dotyczących upozorowania przez oskarżonych uprowadzenia A. Ś.. Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków w całości, albowiem ich relacje są spójne, konsekwentne, a nadto korespondują ze sobą jak też i pozostałym materiałem dowodowym.</p>	
1.1.1.	zeznania świadka G. M.	<p>Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania funkcjonariusza Policji G. M., który w dniu 13.04.2021r. pełnił służbę w ramach działań dotyczących realizacji sprawy uprowadzenia A. Ś. i z polecenia Naczelnika Zarządu Centralnego Biura Śledczego Policji w W., ok. godz. 17:00 udał się wspólnie z innymi funkcjonariuszami Policji do miejscowości B., koło N., gdzie miały być prowadzone działania w związku z podejrzeniem takiego zdarzenia. Wskazał on w sposób całkowicie logiczny i spójny przebieg powyższej interwencji, podając, iż po dojechaniu do miejscowości B., wspólnie z innymi funkcjonariuszami Policji,</p>	

		<p>zauważył poruszającego się na ul. (...) w kierunku Z. Z. mężczyznę, którym okazał się A. Ś. G. M. podał, że A. Ś. zachowywał się w sposób nerwowy, idąc oglądał się za siebie, przy czym nie posiadał żadnych obrażeń ciała. Ponadto świadek wskazał, iż A. Ś. miał przy sobie plecak, w którym ujawniono sprzęt elektroniczny m.in. laptop. Funkcjonariusz ten wskazał ponadto na wersję zdarzenia przedstawioną przez A. Ś. bezpośrednio po jego zatrzymaniu. Świadek G. M. jest funkcjonariuszem Policji, osobą obcą dla oskarżonych, zatem okoliczności przez niego wskazane należy uznać za treści obiektywne, odtwarzające jego udział w prowadzonych czynnościach postępowania.</p>	
<p>1.1.1.</p>	<p>zeznania świadka M. J.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. J. – zdaniem Sądu w pełni obiektywnego świadka, który w toku postępowania przygotowawczego oraz w toku rozprawy konsekwentnie opisywał przebieg znanych mu okoliczności zdarzenia, w tym wskazał przede wszystkim, iż od dnia 08.04.2021r. do dnia 13.04.2021r. A. Ś. przebywał w należącym do niego ośrodku (...), znajdującym się przy ul. (...) w B.. Świadek</p>	

		<p>bezpornie stwierdził, iż A. Ś. podczas pobytu był sam, po terenie przynależącym do ośrodka poruszał się swobodnie, a nawet kilkakrotnie rozmawiał ze świadkiem. Na okazanej tablicy pogłądowej świadek rozpoznał wizerunek oskarżonego A. Ś.. W ocenie Sądu, zeznania tego świadka znajdują odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym, zwłaszcza w wyjaśnieniach oskarżonego A. Ś.. Nadto świadek M. J. jest osobą obcą dla oskarżonych, zatem nie mającą powodów, by bezpodstawnie ich obciążać lub być zainteresowanym konkretnym rozstrzygnięciem sprawy. Zeznania świadka stanowią więc istotne osobowe źródło dowodowe w sprawie.</p>	
<p>1.1.1. 1.1.2. 1.1.3.</p>	<p>opinie biegłych: 1/ tłumacza przysięgłego jęz. angielskiego 2/ biegłego z zakresu informatyki oraz 3/ opinia sądowo - psychiatryczna</p>	<p>Ustalenia powyższych opinii, jak również rzetelność i pełność zawartych w nich informacji, pozwoliły weryfikować wyjaśnienia oskarżonych K. P. (1) i A. Ś., a także pozostałych świadków zdarzenia oraz treść dowodów w postaci dokumentów z szeregu przeprowadzonych czynności w toku postępowania, stanowiących podstawę ustalonego stanu faktycznego. Sąd uznał</p>	

		<p>przedmiotowe opinie za pełne, rzetelne oraz nie zawierające w swojej treści jakichkolwiek sprzeczności. Biegli w swoich dziedzinach dysponowali odpowiednią wiedzą oraz doświadczeniem zawodowym. Opinie powyższe stanowią zatem dowody należące do kategorii dowodów obiektywnych.</p>
<p>pozostałe dokumenty sporządzone w związku z czynami przypisanymi oskarżonym w wyroku</p>	<p>Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować wiarygodność dokumentów w postaci: protokołów przeszukań pojazdów /samochodu marki B. o nr rej. (...) oraz samochodu marki S. o nr rej. (...)/, pomieszczeń /pokoju mieszkalnego nr (...) znajdującego się w ośrodku (...), przy ul. (...) w B./ oraz osób, ich odzieży oraz podręcznych przedmiotów; oględzin rzeczy /nośników cyfrowych, zapisów z kamer monitoringu oraz biletu /, oględzin miejsca, materiałów fotograficznych i protokołu eksperymentu procesowego, albowiem zostały one sporządzone przez osoby o właściwych kwalifikacjach, jak też zgodnie z obowiązującymi procedurami i przepisami prawa. Są to dowody należące do kategorii dowodów obiektywnych.</p>	

<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.1.1. 1.1.2.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego A. Ś. /w części/ wyjaśnienia oskarżonego K. P. (1) /w części/</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego A. Ś. w tym zakresie, w którym wskazywał on motywację oskarżonych do popełnienia czynów przypisanych im w pkt I i II wyroku, mającą wynikać przede wszystkim z chęci oskarżonego niesienia pomocy oskarżonemu K. P. (1), który miał mieć złą sytuację finansową. Przeczą temu bowiem wyjaśnienia oskarżonego P., który zaprzeczył, by o taką pomoc prosił, wskazując, iż motywem ich działania była zła sytuacja finansowa prowadzonej przez nich spółki. Ponadto, z wyjaśnień oskarżonego P., którym oskarżony Ś. nie zaprzeczył, wynika jednoznacznie, iż to właśnie oskarżony Ś. był wręcz pomysłodawcą oraz osobą planującą kolejne etapy popełnienia przypisanych im wspólnie przestępstw. To bowiem oskarżony A. Ś. miał zaczerpnąć pomysł oraz sposób przeprowadzenia upozorowanego porwania</p>	

z opisów podobnych czynów zamieszczanych w różnego rodzaju mediach, w szczególności ukierunkowany na uniemożliwienie lub utrudnienie wykrycia sprawców, poprzez wykorzystanie różnego rodzaju rozwiązań informatycznych, w odniesieniu również do formy uzyskanej korzyści majątkowej /wirtualny portfel bitcoinowy/. Wiodącą rolę oskarżonego Ś. w tym zakresie podkreśla choćby też fakt nieznamomości języka angielskiego przez K. P. (1). Całkowicie nieracjonalnym jest też w ocenie Sądu, co przyznał w toku rozprawy także oskarżony Ś., by miał on jakikolwiek realny powód, był czymś zobligowany lub w jakikolwiek sposób zobowiązany do świadczenia w przestępczy sposób, przy własnym udziale, pomocy dla K. P. (1), nie obejmującej jakichkolwiek korzyści dla siebie z tego tytułu.

W ocenie Sądu niewiarygodne są wyjaśnienia tego oskarżonego złożone na etapie postępowania przygotowawczego oraz w toku rozprawy sądowej, w części odnoszącej się do przedstawionego oskarżonemu zarzutu złożenia fałszywych zeznań w kwestii mającego mieć miejsce

uprowadzenia A. Ś., mających służyć za dowód w prowadzonym wówczas postępowaniu o nr (...) (...), a następnie pod sygn. akt: PO I Ds. 51.2021r. Oskarżony K. P. (1) nie przyznał się do powyższego czynu, zaprzeczając stanowczo, jakoby w powyższej sprawie złożył fałszywe zeznania. W ocenie Sądu, pozostaje to w sprzeczności z pozostałymi wyjaśnieniami oskarżonego, złożonymi w toku rozprawy sądowej, w części w której oskarżony utrzymywał, iż nie przyznaje się czynu polegającego na złożeniu fałszywych zeznań, jednocześnie wskazując, iż będąc przesłuchiwanym w charakterze świadka złożył zeznania o określonej treści, gdyż nie chciał się obciążyć, bał się więzienia, a nadto oświadczając, iż starał się zeznawać prawdę, lecz pomijał przy tym fakty, które mogły go obciążyć. Wyjaśnienia takie pozostają w sprzeczności ze znajdującymi się w aktach sprawy dokumentami w postaci protokołów przesłuchania K. P. (1) w charakterze świadka. W ocenie Sądu, stanowisko oskarżonego wynikało z przyjętej przez niego linii obrony, ukierunkowanej na uniknięcie, ewentualnie zmniejszenie odpowiedzialności karnej w tym zakresie.

Wskazać także należy, iż na początkowym etapie postępowania przygotowawczego oskarżony K. P. (1) nie przyznał się do żadnego z zarzucanych mu czynów oraz odmówił składania wyjaśnień, co w ocenie Sądu, biorąc pod uwagę całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień oskarżonego K. P. (1), który na dalszym etapie postępowania przygotowawczego oraz rozprawy sądowej, nie kwestionował już okoliczności dotyczących upozorowania uprowadzenia A. Ś. i podejmowanych w tym zakresie wszelkich działań, przyznając się do czynów zarzucanych mu w pkt I i II aktu oskarżenia, rodzi przekonanie, iż przyjęta wówczas przez oskarżonego postawa stanowiła jedynie wyraz prezentowanej wówczas przez oskarżonego linii obrony.

Pozostałe zgromadzone w sprawie dowody, w tym ze źródeł osobowych nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w przedmiocie zarzutów przedstawionych oskarżonemu.

Świadkowie: M. Ś., B. Ś. i O. Ś. skorzystali z przysługującego im w myśl art. 182 § 1 kpk prawa do

		odmowy składania zeznań w sprawie.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna <u>skazania</u> albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I - II	K. P. (1) A. Ś.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
odnośnie <u>pkt I wyroku</u> Zachowanie sprawcy przestępstwa opisanego w art. 282 kk polega na doprowadzeniu innej osoby do rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem lub do zaprzestania działalności gospodarczej, celem osiągnięcia korzyści majątkowej, przy zastosowaniu jednego z określonych w przedmiotowym przepisie sposobów działania, które przybierają postać użycia przemocy, groźby zamachu na życie lub zdrowie albo gwałtownego zamachu na mienie. Odnosząc się zaś konkretnie do znamienia „użycia groźby”, uznać należy, że chodzi tutaj o takie zachowanie sprawcy, które prowadzi			

do wywarcia na osobie pokrzywdzonej presji psychicznej, zmierzającej do podjęcia przez nią żądanej przez sprawcę decyzji dotyczącej rozporządzenia mieniem lub zaprzestania działalności gospodarczej. Pamiętać przy tym należy, iż groźba zamachu na życie lub zdrowie dotyczy popełnienia przez sprawcę czynu naruszającego te dobra, a nie popełnienia jakiegokolwiek przestępstwa na szkodę pokrzywdzonego lub innej osoby. Innymi słowy, groźba zamachu na życie lub zdrowie sprowadza się do groźby dokonania zabójstwa lub spowodowania uszczerbku na zdrowiu. Bez znaczenia natomiast, pozostaje fakt, czy na skutek zapowiadanego zamachu ma ucierpieć adresat groźby czy ktoś inny, jak również to, czy treścią groźby jest zrealizowanie zamachu przez osobę, która ją wypowiada, czy przez kogoś innego. Ponadto, bez znaczenia pozostaje także sposób zakomunikowania groźby. Wystarczy, aby sprawca swoimi wypowiedziami dał do zrozumienia osobie pokrzywdzonej, iż w przypadku odmowy rozporządzenia mieniem czy odmowy zaprzestania działalności gospodarczej narazi się ona na skutki określone w treści art. 282 kk. Podkreślenia również wymaga, iż

przestępstwo wymuszenia rozbójniczego, wskazane w art. 282 kk, zaliczane jest do kategorii przestępstw kierunkowych, a zatem sprawca musi działać w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a nadto ma charakter materialny i do jego dokonania konieczne jest zaistnienie skutku w postaci rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego lub zaprzestania przez niego działalności gospodarczej. Samo natomiast zastosowanie przez sprawcę jednego ze sposobu działania, wyrażonego w art. 282 kk / użycie przemocy, groźby zamachu na życie lub zdrowie albo gwałtownego zamachu na mienie/, celem osiągnięcia korzyści majątkowej, bez finalnej reakcji pokrzywdzonego w postaci rozporządzenia mieniem lub zaprzestania działalności gospodarczej, stosownie do treści art. 13 § 1 kk oraz zajętogo w tym zakresie stanowiska Sądu Najwyższego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2007r., sygn. akt: II KK 170/07), stanowić będzie usiłowanie wymuszenia rozbójniczego, wyrażonego w art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk.

Odnosząc zatem powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, stwierdzić bez wątplenia należy, iż oskarżeni K. P. (1) oraz A.

Ś. swoim zachowaniem wypełnili znamiona czynu przypisanego im w pkt I wyroku, a mianowicie przestępstwa usiłowania wymuszenia rozbójniczego, określonego w treści art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk.

Ustalenia faktyczne, w tym rzeczywisty przebieg zdarzenia, Sąd oparł przede wszystkim na dowodach w postaci zeznań świadków M. J., N. D. – S. i K. S. oraz, pomocniczo funkcjonariusza Policji – G. M., a także na podstawie wyjaśnień oskarżonego A. Ś. oraz częściowych wyjaśnień oskarżonego K. P. (1), jak również zwrócił uwagę na wnioski wynikające z opinii biegłych z zakresu informatyki oraz biegłego tłumacza przysięgłego z języka angielskiego, a nadto wykorzystał zebrane w sprawie dowody w postaci protokołów oględzin rzeczy, miejsca oraz protokołów przeszukań pomieszczeń, pojazdów oraz osób ich odzieży i podręcznych przedmiotów. Powyższe ustalenia pozwoliły na stwierdzenie, w sposób bezsporny i niezaprzeczalny, przy uwzględnieniu wskazanych powyżej dowodów, iż w rzeczywistości to oskarżeni upozorowali uprowadzenie A. Ś., a ich działanie umotywowane

było pogarszającą się sytuacją finansową prowadzonej przez nich działalności gospodarczej. Nie ulega wątpliwości, na podstawie wskazanych wyżej dowodów, że oskarżeni A. Ś. i K. P. (1) sami zaplanowali, przygotowali, a następnie zrealizowali działania, które miały zmierzać do upozorowania porwania oskarżonego A. Ś.. Wyjaśnienia oskarżonych, którzy przyznali się do zarzucanego im czynu usiłowania wymuszenia rozbójniczego, w sposób niezaprzeczalny wykazały również, iż oskarżeni swoje zaplanowane działania w zakresie upozorowania uprowadzenia oskarżonego A. Ś. podejmowali wspólnie oraz w porozumieniu, a celem ich działań było osiągnięcie korzyści majątkowej dla siebie, poprzez doprowadzenie pokrzywdzonych B. Ś. oraz M. Ś. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Dążąc do wykorzystania pokrzywdzonych jako źródła korzyści majątkowej, oskarżeni wielokrotnie kierowali pod ich adresem groźby pozbawienia życia ich syna, zapowiadając m.in.: „iż jeżeli chcą, aby ich syn żył, to muszą przelać na specjalnie utworzony w tym celu portfel dla waluty wirtualnej /bitcoinowy/ kwotę 30 BTC”, czy też, „że są skłonni do zabicia ich

syna, jeżeli pokrzywdzeni nie spełnią wskazanego żądania”. Groźby te, jak również żądania dotyczące przelania na specjalnie utworzony portfel dla waluty wirtualnej / bitcoinowy/ kwoty 30 BTC, a następnie kwoty 35 BTC, oskarżeni kierował za pośrednictwem komunikatora internetowego S. i utworzonego w w/w aplikacji konta o nazwie (...), posługującego się nr tel. + (...). Powyższe okoliczności wynikają wprost z dowodów w postaci protokołów oględzin rzeczy /telefonu komórkowego (...) o nr (...) i telefonu komórkowego (...) o nr (...) oraz opinii biegłego – tłumacza przysięgłego języka angielskiego. Nie budzi zatem, zdaniem Sądu, wątpliwości, że użyte przez oskarżonych w powyższym zakresie wyrażenia, stanowią według zasad powszechnego rozumowania groźbę zamachu na życie drugiego człowieka, a przy tym stosowane były w celu spowodowania uległości pokrzywdzonych i zmuszenia ich w ten sposób do określonego, zgodnie z intencjami oskarżonych, zachowania w postaci rozporządzenia mieniem początkowo w kwocie 30 BTC, a następnie w kwocie 35 BTC, stanowiących wartość co najmniej

6.660.000,-zł.

Jednocześnie zważyć należy, iż chcąc osiągnąć zamierzony cel oraz przekonać B. Ś. oraz M. Ś. co do uprowadzenia ich syna, oskarżony A. Ś. w porozumieniu z K. P. (1) nagrał swoim telefonem komórkowym plik dźwiękowy, na którym to pliku nagrany był jego głos proszący o wykonywanie poleceń „sprawców”.

Przedmiotowy plik został następnie przekazany B. Ś.. Stwierdzić zatem należy, iż skierowane do pokrzywdzonych za pomocą komunikatora internetowego (...) wiadomości tekstowe, zawierające groźby pozbawienia życia A. Ś., w powiązaniu z wysłaną do pokrzywdzonych w powyższym zakresie wiadomością głosową, niewątpliwie wzbudziły u nich uzasadnioną obawę ich spełnienia, tym bardziej, iż w grę wchodziło życie ich jedyne go syna, z którym wiązały i nadal wiążą ich silne więzi. Zważyć także należy, iż z zebranego w sprawie materiału dowodowego bezspornie wynika, iż pomysł uprowadzenia A. Ś., celem osiągnięcia z tego tytułu korzyści majątkowej, nie był pomysłem przypadkowym, zaistniałym pod wpływem emocji. Plan ten pojawił

się bowiem co najmniej kilka miesięcy przed faktycznie dokonanymi w tym zakresie czynnościami sprawczymi. W tym celu oskarżeni zaopatrzyli się w odpowiedni sprzęt elektroniczny, zawierający oprogramowanie uniemożliwiające identyfikację, założyli konta bitcoinowe do opłat usług internetowych oraz wykupili specjalne numery telefonów, pozorujące pochodzenie z innych krajów. Nadmienić również wypada, iż pierwszą próbę wymuszenia kwoty okupu oskarżeni podjęli w lutym 2021r., podczas wycieczki A. Ś. wraz z żoną do Meksyku, od których to działań w dalszej kolejności jednak odstąpili. Przed przedmiotowym zdarzeniem zaś, utworzyli specjalny portfel bitcoinowy pod adresem internetowym (...). W świetle powyższego, bezspornym jest, iż oskarżeni mieli na celu osiągnięcie korzyści majątkowej, poprzez przekazanie im przez pokrzywdzonych kryptowaluty, noszącej cechy środka płatniczego, którą mogliby następnie dysponować. Swoją wolą i świadomością niewątpliwie obejmowali zarówno w/w cel i jak i sposób działania, zmierzający do osiągnięcia tego celu. Działania oskarżonych, w okresie od

dnia 08.04.2021r. do dnia 13.04.2021r., zakończyły się jednak w formie usiłowania, bowiem w osiągnięciu zamierzonego przez nich celu, jakim było uzyskanie korzyści majątkowej przeszkodziły oskarżonym podjęte przez funkcjonariuszy Policji czynności oraz postawa pokrzywdzonych.

Wskazać należy, iż stosownie do treści art. 13 § 1 kk, odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje. Powyższe ustalenia prowadzą zatem wprost do wniosku, że zachowanie oskarżonych, polegające na kierowaniu do pokrzywdzonych B. Ś. oraz M. Ś. w treści wiadomości tekstowych za pomocą komunikatora internetowego (...), żądań dotyczących przekazania odpowiednich środków finansowych w postaci waluty wirtualnej / bitcoinowej/, zawierające przy tym groźby zamachu na życie ich syna, realizuje znamiona przestępstwa określonego w art. 282 kk, za wyjątkiem skutku w postaci rozporządzenia przez pokrzywdzonych określonym mieniem. W takiej sytuacji uznać należy, iż oskarżeni działali w zamiarze doprowadzenia do takiego rozporządzenia, które

jednak nie nastąpiło, z uwagi chociażby na fakt, iż pokrzywdzeni nie przekazali im żądanych środków finansowych. Dlatego też, stwierdzić należy, iż oskarżeni A. Ś. i K. P. (1), swoim zachowaniem wyczerpali znamiona przestępstwa usiłowania wymuszenia rozbójniczego, a zatem przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk.

odnośnie ***pkt II wyroku***

Analiza materiału dowodowego oraz poczynione ustalenia faktycznie pozwoliły przyjąć, że swoim działaniem, w okresie od nieustalonego dnia, nie wcześniej niż od dnia 22.02.2021r. do dnia 13.04.2021r., oskarżeni A. Ś. oraz K. P. (1), wyczerpali również znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 299 § 1 i 6a kk, potocznie zwanego przygotowaniem do procederu prania brudnych pieniędzy.

Do dokonania przestępstwa prania brudnych pieniędzy, określonego w art. 299 § 1 kk, wystarczy bowiem, że określone w tym przepisie sposoby działania sprawcy, które mogą przybrać m.in. postać ukrywania lub dokonywania konwersji, mogących udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępnego

pochodzenia lub miejsca umieszczenia, wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przypadku w odniesieniu do środków płatniczych, instrumentów finansowych, papierów wartościowych, wartości dewizowych, praw majątkowych lub innego mienia ruchomego bądź nieruchomości, dotyczą korzyści związanych z popełnieniem innego czynu zabronionego, tzw. czynu „źródłowego”. Do przypisania odpowiedzialności karnej z art. 299 § 1 kk nie jest jednak wymagane, aby przestępstwo źródłowe / zwane również bazowym/ zostało stwierdzone w zapadłym w tym zakresie rozstrzygnięciem jakiegokolwiek organu, tudzież prawomocnym wyrokiem skazującym / np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 04 października 2011r., sygn. akt: III KK 28/11/. Wystarczy jedynie uwiarygodnienie jego zaistnienia, chociażby za pomocą określonych czynności procesowych np. w formie postanowienia o przedstawieniu zarzutów bądź aktu oskarżenia. Istnienie przestępstwa bazowego może także zostać uprawdopodobnione przed Sądem za pośrednictwem wskazanych w tym zakresie stosownych

dowodów. Z kolei treść art. 299 § 6a kk przewiduje karalność przygotowania do przestępstwa prania brudnych pieniędzy wyrażonego w art. 299 § 1 i 2 kk.

Mając zatem na względzie powyższe rozważania prawne, stwierdzić bez wątpienia należy, iż w realiach niniejszej sprawy zostało dowiedzione na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, iż oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu, czynili przygotowania do ukrycia i dokonania konwersji środków płatniczych w postaci kwoty 30 BTC, a następnie kwoty 35 BTC, które to środki mieli uzyskać w wyniku popełnionego przez nich w okresie od dnia 08.04.2012r. do dnia 13.04.2021r. wobec B. Ś. oraz M. Ś. przestępstwa wymuszenia rozbójniczego.

Przestępstwo zaś wymuszenia rozbójniczego, mające polegać w przedmiotowej sprawie na doprowadzeniu pokrzywdzonych do rozporządzenia mieniem, przy użyciu groźby zamachu na życie osoby im bliskiej, miało niewątpliwie stanowić rzeczywiste źródło pochodzenia korzyści majątkowej uzyskanej przez oskarżonych A. i K. P. (1), która następnie

miała być przedmiotem przestępstwa prania brudnych pieniędzy. Świadczą o tym w szczególności dowody w postaci wyjaśnień samych oskarżonych, opinia biegłego tłumacza przysięgłego języka angielskiego oraz protokoły oględzin rzeczy. Z tak wskazanych dowodów wprost wynika, iż uzyskując w wyniku przestępstwa wymuszenia rozbójniczego środki płatnicze, oskarżeni mieli dopuścić się w dalszej kolejności popełnienia czynu zabronionego z art. 299 § 1 kk. Oskarżeni podejmując czynności wykonawcze w zakresie zrealizowania przestępstwa wymuszenia rozbójniczego / przestępstwa bazowego/ zamierzonego celu, jakim było osiągnięcie korzyści majątkowej, jednak nie osiągnęli. W konsekwencji, nie będąc dysponentami środków płatniczych pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem w/w czynu zabronionego, nie dokonali ich konwersji i ukrycia. Nie zmienia to jednak faktu, iż oskarżeni przygotowywali się do procederu tzw. prania brudnych pieniędzy. Świadczy bowiem o tym fakt utworzenia przez nich specjalnego portfela dla waluty wirtualnej / bitcoinowej/, znajdującego się pod

adresem internetowym: (...), na który to portfel pokrzywdzeni mieli przelać żądane przez A. Ś. i K. P. (1) środki w kwocie 30 BTC, a następnie w kwocie 35 BTC. Nie budzi zatem, zdaniem Sądu, wątpliwości, iż utworzony przez oskarżonych portfel bitocinowy, miał służyć udaremnieniu lub utrudnieniu stwierdzenia przestępnego pochodzenia żądanych przez nich środków płatniczych, miejsca ich umieszczenia i wykrycia. Wobec tego, za logiczną konsekwencję tego rodzaju ustaleń należy uznać, iż oskarżeni w powyższym zakresie swoim działaniem wyczerpali znamiona przestępstwa określonego w art. 299 § 1 i 6a kk.

Nadmienić także należy, iż w odniesieniu do problematyki uznania bitcoinów /waluty kryptograficznej/ za przedmiot przestępstwa, tj. traktowania ich na gruncie prawa karnego jako rzeczy, pieniądza, środka płatniczego, dokumentu, instrumentu finansowego, składnika mienia lub przedmiotu korzyści majątkowej, należy mieć na względzie, jak w przypadku przedmiotowej sprawy, sposób dysponowania taką formą waluty z punktu widzenia istotnego dla realizacji przestępstw, w których zawiera się odniesienie

do któregokolwiek ze wskazanych wyżej pojęć.			
#	3.2. Podstawa prawna <u>skazania</u> albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	III	K. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd dokonał częściowej zmiany opisu czynu, ustalając w sposób niebudzący wątpliwości na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, iż oskarżony K. P. (1), składając fałszywe zeznania w charakterze świadka, w sprawie prowadzonej przez Centralne Biuro Śledcze Policji pod nr (...) (...) /zaś od dnia 12.04.2021r. w Prokuraturze Okręgowej Warszawa – Praga w Warszawie, pod sygn. akt: PO I Ds.51.2021/ działał w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu. Powyższe skutkowało zmianą kwalifikacji prawnej w odniesieniu do czynu zarzucanego oskarżonemu w pkt III aktu oskarżenia, a następnie przypisanego w pkt III wyroku, poprzez przyjęcie przez Sąd w tym aspekcie kwalifikacji</p>			

prawnej czynu z art. 233 § 1a kk. Przepięstwo z art. 233 § 1a kk popełnia bowiem ten, kto składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu. Pamiętać jednak należy, iż stosownie do treści art. 233 § 2 kk, warunkiem powyższej odpowiedzialności, jest aby osoba przyjmująca zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedziła zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie lub odebrała od niego przyrzeczenie. Odnosząc zatem powyższe ustalenia do okoliczności przedmiotowej sprawy, nie pozostawia w ocenie Sądu wątpliwości, iż oskarżony K. P. (1), dwukrotnie w dniu 09.04.2021r., jak i w dniach 11.04 oraz 13.04.2021r., został uprzedzony przez przesłuchujących go funkcjonariuszy Policji o odpowiedzialności wynikającej z art. 233 § 1 i 1a kk, o czym świadczą znajdujące się w aktach sprawy protokoły przesłuchań K. P. (1) w charakterze świadka. Uznać zatem

należy, iż spełniony został warunek z art. 233 § 2 kk, pozwalający na przypisanie oskarżonemu odpowiedzialności za przestępstwo wynikające z art. 233 § 1 bądź § 1a kk. Protokoły przesłuchania K. P. (1) w charakterze świadka w powiązaniu z wyjaśnieniami oskarżonego A. Ś., protokołami oględzin rzeczy oraz opinią z zakresu informatyki, a także częściowymi wyjaśnieniami samego oskarżonego K. P. (1), pozwoliły także ustalić w sposób niebudzący wątpliwości, iż pomimo prawidłowego pouczenia, oskarżony dwukrotnie w dniu 09.04.2021r. w Komendzie (...) Policji w W., następnie w Zarządzie w W. Centralnego Biura Śledczego Policji, a następnie również w Zarządzie w W. Centralnego Biura Śledczego Policji w dniach 11.04 i 12.04.2021r., złożył świadomie i celowo nieodpowiadające prawdzie zeznania, wskazując organom ścigania, iż w dniu 08.04.2021r. nawiązały z nim kontakt nieustalone osoby, które uprowadziły i przetrzymują A. Ś.. Oskarżony podczas składania swoich zeznań w charakterze świadka przez cały czas konsekwentnie podtrzymywał fakt uprowadzenia A. Ś., opisując w sposób szczegółowy przebieg tego

zdarzenia, przy czym – na co wskazuje zgromadzony w sprawie materiał dowodowy – od samego początku wiedział on, iż zdarzenie dotyczące uprowadzenia A. Ś. nie miało miejsca. Ustalono bowiem ponad wszelką wątpliwość, iż oskarżony K. P. (1) sam był zaangażowany w przedsięwzięcie dotyczące porwania dla okupu A. Ś.. To oskarżeni bowiem, wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie, skierowali za pomocą komunikatora internetowego (...), żądania do B. Ś. oraz M. Ś. przelania na specjalnie utworzony w tym celu portfel dla waluty wirtualnej / bitcoinowy/ kwoty 30 BTC, a następnie kwoty 35 BTC, kierując wobec nich groźby pozbawienia życia ich syna. Dlatego też, rozważania Sądu, w zakresie zachowań oskarżonego K. P. (1) podczas składania przez niego w charakterze świadka zeznań, skutkują oczywistym uznaniem, iż oskarżony działał w tym zakresie z obawy przed groźącą mu odpowiedzialnością karną. Potwierdzeniem takiego ustalenia są także wyjaśnienia oskarżonego K. P. (1), złożone na etapie rozprawy, w treści których stwierdził on, iż będąc przesłuchiwanym

w charakterze świadka złożył określonej treści zeznania, bowiem nie chciał się obciążyć, bał się więzienia / w tym zakresie Sąd, dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego/. Mając zatem na względzie powyższe, Sąd zmienił kwalifikację prawną czynu i przyjął, że oskarżony K. P. (1) popełnił przestępstwo, którego znamiona zostały stypizowane w art. 233 § 1a kk, uznając, że oskarżony dopuścił się typu uprzywilejowanego przestępstwa składania fałszywych zeznań, skoro złożył je w obawie przed odpowiedzialnością karną. Jednocześnie Sąd uznał, iż zachodzą również podstawy, aby zachowania oskarżonego z dnia 09.04.2021r., 11.04.20221r. i 13.04.2021r. potraktować jako jeden czyn zabroniony w rozumieniu art. 12 § 1 kk. Sąd nie przychylił się do stanowiska oskarżyciela publicznego, przedstawionego na etapie postępowania sądowego, odnoszącego się do zmiany kwalifikacji prawnej czynu z pkt III aktu oskarżenia, poprzez jej określenie w ramach art. 233 § 1a kk w zw. z art. 238 kk, albowiem uwzględniając treść zgromadzonych w sprawie dowodów, to nie oskarżony K. P. (1) był osobą, która złożyła zawiadomienie o możliwości popełnienia

przestępstwa, zaś żona oskarżonego A. O. Ś.. Uznać bezspornie zatem należy, iż zachowanie oskarżonego nie wyczerpuje znamion przestępstwa fałszywego zawiadomienia o przestępstwie, wyrażonego w treści art. 238 kk. Zważyć należy, iż do znamion czynu z art. 238 kk, należy złożenie zawiadomienia o przestępstwie lub o przestępstwie skarbowym do organu powołanego do ścigania, gdy sprawca wie, że przestępstwa nie popełniono. Zostaje ono popełnione już z chwilą dojścia treści zawiadomienia do organu wymienionego w art. 238 kk, przy czym podkreślić należy, iż istotnym jest, aby osoba składająca takie zawiadomienie posiadała wiedzę, że przestępstwo nie zostało popełnione. Dlatego też Sąd, uwzględniając fakt, iż z protokołu przyjęcia zawiadomienia o przestępstwie nie wynika, aby to oskarżony K. P. (1) był osobą zawiadamiającą, uznał, iż oskarżony, nie dopuścił się przestępstwa z art. 233 § 1a kk w zw. z art. 238 kk, zaś jego działanie z uwagi na powyższe okoliczności, wypełnia znamiona czynu z art. 233 § 1a kk w zw. z art. 12 § 1 kk, tj. składania fałszywych zeznań. Sąd uznał ponadto, iż treść zeznań złożonych przez oskarżonego K. P. (1)

w toku, podlegająca prawnokarnej ocenie w myśl art. 233 § 1 a kk, ich charakter, szczególność oraz rozwojowa, konsekwentnie uzupełniana zawartość, wykracza poza formę realizowanego prawa do obrony, mogącego w kryteriach przedmiotowej sprawy przybierać formę zatajenia prawdy o czynie, którego nie popełniono lub konsekwentnego wskazywania istotnych nieprawdziwych okoliczności. W przypadku zaś oskarżonego K. P. (1), złożone zeznania skutkowały dostarczeniem organom prowadzącym postępowanie kolejnych szczegółowych informacji niezgodnych z prawdą, skutkujących podejmowaniem przez te dalszych określonych działań i czynności na przestrzeni kolejnych dni. Powyższe okoliczności, w ocenie Sądu, nie pozwalają na zastosowanie w odniesieniu do oskarżonego K. P. (1) zasady prawnej określonej w treści uchwały Sądu Najwyższego z dnia 09 listopada 2021r. /sygn. akt: I KZP 5/21/.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach			

warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚROSKI KOMPENSACYJNE i ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. Ś. K. P. (1)	I- II III IV I VI		dotyczące <u>obu oskarżonych</u> oraz poszczególnych przypisanych im czynów z pkt I i II wyroku przesłanki z art. 53 kk: <u>okoliczności działające na niekorzyść oskarżonych / dotyczy łącznie pkt I i II wyroku/</u> • rodzaj dobra prawnie chronionego, w które godziło działanie

oskarżonych - mienie wielkiej

- dopuszczenie się przez oskarżonych czynów z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej,
- wprowadzenie w błąd organów ścigania, skutkujące zaangażowaniem znacznych sił oraz środków na rzecz postępowania odnośnie czynu, który nie zaistniał, a przez to potencjalna niemożność ich zaangażowania na rzecz faktycznych spraw.

okoliczności działające na korzyść oskarżonych /dotyczy łącznie pkt I i II wyroku/

- przyznanie się do zarzucanych im czynów,
- dotychczasowa niekaralność oskarżonych,
- brak faktycznie wyrządzonej szkody,
- przeproszenie pokrzywdzonych, wyrażenie skruchy oraz żalu,
- uwarunkowania rodzinne oskarżonych.

dotyczące oskarżonego K. P. (1) oraz przypisanego

mu czynu z pkt III wyroku przesłanki z art. 53 kk:

okoliczności przyjęte na niekorzyść oskarżonego

- rodzaj dobra prawnie chronionego, w które godziło działanie oskarżonego w postaci prawidłowości funkcjonowania organów ścigania oraz wymiaru sprawiedliwości,
- nieprzyznanie się do zarzucanego mu czynu,
- Sąd przyjął na niekorzyść oskarżonego okoliczność, iż oskarżony mając świadomość znacznego zaangażowania organów ścigania, wyrażającego się szeregiem podejmowanych czynności, konsekwentnie wprowadzał powyższe organy w błąd, utrzymując wersję o uprowadzeniu A. Ś., mimo możliwości ujawnienia prawdziwych okoliczności zdarzenia

okoliczności działające na korzyść oskarżonego:

- dotychczasowa niekaralność.

uwzględniając okoliczności co do poszczególnych popełnionych przez obu oskarżonych przestępstw oraz przesłanki zawarte w treści art. 53 kk, Sąd uznał, iż karami adekwatnymi do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonym będą:

w odniesieniu do A. Ś. – kara łączna w wymiarze 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności,

w odniesieniu do K. P. (1) – kara łączna w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, oparta na adekwatnych we wskazanym aspekcie karach jednostkowych, za przypisane oskarżonym czyny:

- w pkt I – 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności odnośnie każdego z oskarżonych,

- w pkt II – 10 miesięcy pozbawienia wolności odnośnie każdego z oskarżonych,

- w pkt III – 5 miesięcy pozbawienia wolności /dotyczy K. P. (1)/

Dolegliwości związane z pobytem w warunkach izolacji więziennej winny uzmysłwić oskarżonym nieopłacalność tego typu zachowań oraz nieuchronność ponoszenia za nie konsekwencji. Okoliczności

przedmiotowej sprawy świadczą, zdaniem Sądu, o znacznej niedojrzałości obu sprawców, braku ich wyobraźni oraz łączenia podejmowanych działań z możliwymi poważnymi konsekwencjami takich zachowań, sprawiających wręcz wrażenie zaczerpniętych rodem z filmów. Sąd ograniczył ponadto zróżnicowanie wymiaru kar łącznych pozbawienia wolności wymierzonych obu oskarżonym, pomimo przypisania popełnienia przez oskarżonego P. jednego przestępstwa więcej, dając w ten sposób wyraz stwierdzonej okoliczności, iż to postępowaniu oskarżonego A. Ś. należy przypisać cechę spiritus movens podejmowanych przez obu oskarżonych działań.

Natomiast kara 500 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 120,-zł, za czyn przypisany oskarżonemu A. Ś. w pkt I wyroku oraz kara 400 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100,-zł, za czyn przypisany oskarżonemu K. P. (1) w pkt I wyroku, spełnia również, zdaniem Sądu, warunki adekwatności kary finansowej do stopnia zawinienia oskarżonych oraz kryteria

adekwatności do stopnia społecznej szkodliwości czynu. Ponadto, ponieważ oskarżeni czynu tego dopuścili się z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd na podstawie art. 33 § 1-3 kk, uznał za celowe wymierzenie oskarżonym kary grzywny obok orzeczonej kary pozbawienia wolności. Ustalając zaś jej wysokość, Sąd miał na względzie okoliczność iż oskarżeni w rezultacie podjętych przez siebie działań, nie osiągnęli zamierzonego celu, jakim miała być korzyść majątkowa z popełnionego przez nich przestępstwa jak też ich sytuację materialną.

na podstawie art. 44 § 2 kk, orzeczono przepadek ***na rzecz Skarbu Państwa*** dowodów rzeczowych wskazanych pod poz. 4 i 5 /k.702/, poz. 17, 24 i 25 /k.702v/, poz. 52 /k.703v/ wykazu dowodów rzeczowych nr I/75/21/P/CBŚP, a nadto ***poprzez zniszczenie*** dowodów rzeczowych wskazanych pod poz. 1, 2 i 3 /k.701/ wykazu dowodów rzeczowych nr II/77/21/P/CBŚP, poz. 14 /k.702/ wykazu dowodów rzeczowych I/75/21/P/CBŚP, poz. 59 i 60 /k.882/ wykazu dowodów rzeczowych nr III/130/21/P/CBŚP, uznając iż służyły one tudzież były przeznaczone do

			popelnienia przypisanych oskarżonym przestępstw.
5. 1INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. P. (1)	V	I-III	na podstawie art. 63 § 1 kk, na poczet orzeczonej w pkt IV rozstrzygnięcia wyroku kary łącznej pozbawienia wolności, zaliczony został oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie <u>od dnia 13.04.2021r. / godz. 20:45/ do dnia 02.11.2021r. /godz. 13:25/</u>
A. Ś.	V	I-II	na podstawie art. 63 § 1 kk, na poczet orzeczonej w pkt IV rozstrzygnięcia wyroku kary łącznej pozbawienia wolności, zaliczony został oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie <u>od dnia 13.04.2021r. / godz. 20:30/ do dnia 02.11.2021r. /godz. 13:25/</u>
6. 6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach			

uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę

Sąd nie uwzględnił stanowiska obrońcy oskarżonego A. Ś., który wniósł o zastosowanie wobec oskarżonego, w odniesieniu do zarzucanego mu czynu z pkt I aktu oskarżenia, a mianowicie usiłowania wymuszenia rozbójniczego (art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk), instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary, wynikającej z art. 60 § 2 kk, powołując się przy tym na okoliczność, iż pokrzywdzeni B. Ś. oraz M. Ś. w sposób oczywisty pojednali się z oskarżonym A. Ś., co zawarli w złożonych pisemnych oświadczeniach oraz w stanowisku zgłoszonym do protokołu w toku rozpoznawania przez Sąd wniosku w trybie art. 387 kpk. Odnosząc się do powyższego stanowiska obrońcy zważyć należało, iż w toku rozprawy w dniu 23.11.2021r., pokrzywdzeni B. Ś. oraz M. Ś., skorzystali z przysługującego im prawa do odmowy składania zeznań, wyrażonego w treści art. 182 § 1 kpk, będąc pouczone o konsekwencjach takiego

stanowiska. Takie stanowisko procesowe pokrzywdzonych skutkuje w sposób oczywisty i nie budzący wątpliwości, iż nie mogą być uwzględniane przez Sąd w toku rozpoznawania sprawy jakiegokolwiek formy stanowiska wyrażanego przez pokrzywdzonych w trakcie trwającego postępowania, nie tylko poprzez nieuwzględnienie ich wcześniejszych zeznań. Prowadziłoby to bowiem do oczywistego omijania skutków oświadczenia złożonego w trybie art. 182 § 1 kpk, poprzez niejako wybiórcze dobieranie okoliczności, które mogłyby być jedynie korzystne dla oskarżonego. Wskazać przy tym należy, iż na gruncie aktualnie obowiązujących przepisów prawa karnego procesowego, istnieje art. 186 § 1 kpk, formułujący zakaz dowodowy, w przypadku zeznania świadka korzystającego następnie z prawa do odmowy zeznań. W świetle powyższego przepisu, niedozwolone jest wykorzystanie przez Sąd, wypowiedzi świadka, które złożył przed skorzystaniem z przysługującego mu prawa, jeżeli z tego prawa następnie korzysta. Wobec tego, stwierdzić bez wątpienia należy, iż wykorzystanie przez tutejszy Sąd Okręgowy w kategoriach

rozpoznawanej sprawy wypowiedzi /zeznań, oświadczeń/ B. Ś. oraz M. Ś., złożonych przed skorzystaniem z przysługującego im prawa do odmowy składania zeznań, naruszyłyby przepis art. 186 kpk. W takim stanie rzeczy, Sąd uznając, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego oskarżonego A. Ś. za winnego popełnienia czynu zabronionego zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia, przypisanego następnie w pkt I wyroku, nie mógł, z uwagi na powyższą okoliczność, co do wymierzonej mu za ten czyn kary, zastosować instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary, a przez to wziąć pod uwagę wyrażonego w tym zakresie stanowiska obrońcy oskarżonego.

7. KOSZTY PROCESU

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

VII

o kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 627 kpk oraz na podstawie ustawy z dnia 23 czerwca 1973r., o opłatach w sprawach karnych, zasądając od oskarżonego A. Ś. kwotę 12.300,-zł / dwanaście tysięcy trzysta/, zaś od oskarżonego K. P. (1) kwotę 8.300,-zł /osiem tysięcy

	trzysta/ tytułem opłaty, jednocześnie przejmując pozostałe koszty postępowania na rachunek Skarbu Państwa, biorąc pod uwagę treść wyroku, jak również sytuację majątkową oskarżonych.	
7. 1PODPIS		
/ SSO ADAM RADZISZEWSKI /		